

'ALFRED EN ALBERT'

KLUCHT IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR

4 DAMES EN 5 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING

Alfred/Albert Hoekstra	zakenman/acteur (dubbelrol)	45-55
Ria Hoekstra	zijn echtgenote	45-55
Annemiek Hoekstra	dochter	20-30
Paul de Vries	boekhouder van Alfred	25-30
Eva	vriendinnetje van Alfred	25-35
Corrie Damminga	zuster van Ria	45-55
Klaas Damminga	echtgenoot van Corrie	45-55
Joris Derksen	toekomstige compagnon	40-50
Dokter Veenhuis	huisarts	30-60

(De cijfers geven de leeftijden aan)

KORTE INHOUD

Als zijn vrouw en dochter een paar dagen naar Appingedam gaan, besluit Alfred in Parijs de bloemetjes buiten te gaan zetten. Met zijn boekhouder Paul, spreekt hij af, dat hij via zijn mobiele telefoon in voortdurend contact zal blijven. Op het moment dat Alfred wil vertrekken, verschijnt de nachtclubdanseres Eva, die hij ooit eens in een nachtclub heeft ontmoet. Beneveld door de champagne, heeft hij haar destijds uitgenodigd en zijn adres gegeven. Eva is niet van plan te vertrekken, maar Alfred laat zijn snoepreisje niet door de neus boren en vertrekt naar Parijs, met de mededeling dat zijn boekhouder het verder maar uit moet zoeken. Kort nadat Alfred vertrokken is, verschijnen zijn schoonzuster en haar echtgenoot uit Appingedam, die in de veronderstelling zijn, dat zij afgesproken hadden te zullen komen logeren. Intussen hebben Alfred's vrouw en dochter de trein gemist, bellen naar huis en horen dat de familie uit Appingedam daar zit. Ze nemen onmiddellijk een taxi en komen naar huis. Goede raad is duur, want Alfred is onderweg naar Parijs. Dan verschijnt Albert, de tweelingbroer van Alfred, die hij al meer dan dertig jaar niet heeft gezien. Albert komt om geld en Paul wil hem dat wel geven, mits hij de komende dagen voor zijn broer Alfred door wil gaan.

Het toneelstuk speelt in de tegenwoordige tijd

DE ROLLEN EN DE DAARBIJ BEHORENDE TYPES

Albert Hoekstra	Autoritaire man, kort angebonden.
Alfred Hoekstra	Het tegenovergestelde van zijn tweelingbroer. Levensgenieter. Vrolijk type. Hij kan echter ook cynisch zijn.
Ria Hoekstra	Weet wat ze wil. Over het algemeen aardig.
Annemiek Hoekstra	Een leuke, moderne meid
Paul de Vries	Vlotte jongeman, die, ondanks de situatie waarin hij verkeert, heel zelfverzekerd overkomt. Af en toe echter behoorlijk nerveus.
Eva	Heel vrolijk en enthousiast, maar ongelooflijk dom. Snapt werkelijk niets.
Corrie Damminga	Een vreselijk bazig mens.
Klaas Damminga	Een sul, die behoorlijk onder de plak zit bij zijn vrouw. Boers type.
Joris Derksen	Een ontzettende zemel. Spreekt heel lijsig en heel duidelijk.
Dokter Veenhuis	Aardige man.

KLEDING- EN GRIME-ADVIEZEN

Alfred Hoekstra	Grijs haar of grijze slapen. Bril met gouden montuur. Pak, eventueel met vest.
Albert Hoekstra	Grijs haar of grijze slapen. Snor en baard, die snel verwijderd moeten kunnen worden. Spijkerbroek, gekleurd overhemd cowboyhoed, zonnebril, laarzen.
	ALS ALBERT Bril met gouden montuur. Pak, eventueel met vest. (Uiteraard niet hetzelfde pak dat Alfred draagt). In de

	regie-aanwijzingen wordt aangegeven wanneer er omgekleed dient te worden.
Ria Hoekstra	Gekleed naar de mode van vandaag. Geen bijzondere grime.
Annemiek Hoekstra	Gekleed naar de mode van vandaag. Geen bijzondere grime.
Paul de Vries	Modern gekleed. Combinatie-pak. Geen bijzondere grime.
Eva	Uitdagend type. Mini-rokje, laag uitgesneden bloes, hoge laarzen. Badpak-achtig kostuum met veel gekleurde veren. Haarband met daarin eveneens gekleurde veren. Grime overeenkomstig haar type.
Corrie Damminga	Stijf gekleed. Stijf kapsel. Geen bijzondere grime.
Klaas Damminga	Boers type. Geen bijzondere grime.
Joris Derksen	Stijf type. Haar in een middenscheiding, slobberig pak. Geen bijzondere grime.
Dokter Veenhuis	Pak. Geen bijzondere grime.

DECOR

Een met smaak ingerichte huiskamer. De kamer kan naar eigen idee en mogelijkheden worden ingericht. In ieder geval moet er een zitje worden gecreëerd, er moet er een bank staan, een kastje voor drank en glazen en een plek waar de telefoon kan staan. Geen eettafel.

In de achterwand is een gedeelte open gelaten en wel zo breed mogelijk, zodat het idee van een gang wordt gecreëerd. Achterop het toneel, over de gehele lengte van de opening, is een trap met een of twee treden, zodat de indruk wordt gewekt dat de huiskamer lager ligt dan de gang.

Om bij de buitendeur te komen, moet men de trap op en linksaf de gang in. Rechtsaf gaat men naar het kantoor en naar de bovenverdieping van de woning.

Links en rechts in het decor een deur.

REGIE-AANWIJZINGEN

'Linksachter' en 'rechtsachter' = via de gang.

'Linksvoor' en 'rechtsvoor' = via de deuren in het decor

(Links en rechts betekent gezien vanuit de zaal).

In de regie-aanwijzingen heb ik geprobeerd, de spelers van die kant op te laten komen, vanwaar ze zijn afgegaan.

Dit was echter niet altijd mogelijk. Wanneer men zich echter voorstelt, dat het huis in dit toneelstuk behoorlijk groot is, dan spreekt het vanzelf, dat de spelers niet per definitie op hoeven te komen van de kant vanwaar ze zijn afgegaan.

Pauze na het tweede bedrijf.

Carl Slotboom,
Amsterdam,
Oktober 1996.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat staan Paul en Annemiek op het toneel en kussen elkaar)

ANNEMIEK Maar Paul, het zijn maar een paar dagen.
PAUL Dat zijn er een paar te veel.
ANNEMIEK Je kunt toch wel een paar dagen zonder me ?
PAUL Nee, absoluut niet.
ANNEMIEK Moeder vindt het nu eenmaal gezellig dat ik met haar meega naar haar zuster en bovendien ben ik er dan eens even uit. Ik heb een zwaar studie-jaar achter de rug en ik ben hard toe aan luchtverandering. **(Kussen elkaar weer. Op dat moment komt Alfred van rechtsachter op)**

ALFRED Ja, zo kan die wel weer. **(Paul en Annemiek laten elkaar los)** Het is je taak de boeken van het bedrijf bij te houden vriend, van de inboedel blijf je met je tengels af.

PAUL Neemt U mij niet kwalijk meneer Hoekstra.
ALFRED Bovendien hoor je op kantoor te zitten. **(Pakt een formulier van het tafeltje. In het afgaan tegen Annemiek)** Wij spreken elkaar nog. **(Gaat rechtsachter af)**

PAUL Ik begrijp werkelijk niet wat je vader op mij aan te merken heeft.
ANNEMIEK Hij heeft niets op je aan te merken Paul, hij wil alleen niet dat je me kust.

PAUL Wat is daar nu verkeerd aan ?
ANNEMIEK Vader heeft gewoon moeite met het feit, dat zijn kleine meisje volwassen wordt, dat is alles.

PAUL Daar zal hij dan toch aan moeten wennen Annemiek.
ANNEMIEK Ik zal vandaag of morgen met hem praten.
PAUL Vandaag ga je weg en morgen ben je er niet.
ANNEMIEK Volgende week dan. Goed ? **(Kussen elkaar weer)** Zo en nu moet ik moeder helpen met pakken. **(Geeft hem een kus en gaat linksvoor af)**

ALFRED **(Komt van rechtsachter op)** Ben je nog van plan aan je werk te gaan beste jongen ?

PAUL Ik heb een vraag meneer Hoekstra.
ALFRED Het antwoord is nee.
PAUL Annemiek en ik hebben al een tijd bepaalde...
ALFRED **(Onderbreekt hem)** Hè man, houdt op met je gezeur en ga aan je werk, waarvoor je tenslotte betaald wordt.

PAUL Ook daar zou ik iets over willen vragen.
ALFRED Ook op deze vraag is het antwoord nee. Waar is Annemiek trouwens ?
PAUL Uw vrouw helpen met pakken.
ALFRED Mooi zo. Je weet wat je te doen staat ?
PAUL Ik zeg U nogmaals...
ALFRED **(Onderbreekt hem)** Buiten het feit dat je aan m'n dochter frum-melt, bemoei je je ook nog met privé-zaken.

PAUL U verwacht anders wel, dat ik U help meneer Hoekstra.
ALFRED Ben je bij me in dienst, ja of nee ?
PAUL Ja, als boekhouder.
ALFRED Mooi zo, dan ben je bij deze bevorderd.
PAUL Bevorderd ? Tot wat dan wel, als ik vragen mag ?
ALFRED Dat hoor je nog.
PAUL En merken ? Merk ik het ook ?
ALFRED Wat bedoel je ?
PAUL Aan het eind van de maand ?
ALFRED Weet jij met hoeveel ik ben begonnen ?
PAUL Nee, maar eerlijk gezegd interesseert me dat ook niet zoveel.

ALFRED Laat de komende dagen eerst maar eens zien wat je waard bent, daarna praten we verder.

PAUL Wat doe ik als Uw vrouw belt ?

ALFRED Dat heb ik al verteld.

PAUL Doe het dan nog maar een keer meneer Hoekstra... voor alle zekerheid.

ALFRED Als mijn vrouw belt, zeg je haar dat ik in een belangrijke bespreking zit en onmogelijk gestoord kan worden, dat je de boodschap door zult geven en dat ik terug zal bellen.

PAUL U blijft met mij in contact ?

ALFRED Twee keer per dag. Ik heb niet voor niets zo'n mobiele telefoon aangeschaft. **(Haalt een mobiele telefoon uit zijn zak)** Hiermee ben ik zelfs in de auto te bereiken.

PAUL En hoelang denkt U weg te blijven ?

ALFRED Geen idee. Maar maak je geen zorgen, voordat mijn vrouw terug is van het bezoek aan haar zuster, zit ik weer lang en breed achter mijn bureau.

PAUL Ik zeg U dat het een waanzin is.

ALFRED Ja, een héérlijke waanzin. Weet je dat het meer dan vijftien jaar geleden is dat ik voor het laatst in Parijs ben geweest ? Stel je voor, meer dan vijftien jaar geleden. Destijds dacht ik bij mezelf Alfred jongen, de volgende keer dat je naar Parijs gaat, ga je alleen. Nou... en dit is de volgende keer. De volgende keer is nu. Mijn vrouw bij haar zuster in Appingedam en ik naar Parijs... simple comme bonjour.

PAUL Wat betekent dat ?

ALFRED Geen idee, maar het klinkt zo héérlijk Frans.

PAUL Wat doe ik als U iets overkomt ?

ALFRED Wat zou mij moeten overkomen ?

PAUL Hoe leg ik dat dan in hemelsnaam aan Uw vrouw uit ?

ALFRED Luister eens hier Paul. Ik ben een hele grote jongen en kan reuze goed op mezelf passen. Bovendien is het niet de eerste keer dat ik naar Parijs ga.

PAUL Nee, maar destijds was U in gezelschap van Uw vrouw.

ALFRED Nogmaals, voordat mijn vrouw terugkomt, zit ik achter mijn bureau en niets zal er dan op wijzen, dat ik tijdens haar afwezigheid mezelf een paar dagen heb verwend. Een mens moet zichzelf af en toe eens flink kietelen, een ander doet het niet. Zo en nu houd je op met je gemekker, het avontuur gaat beginnen ! Jij gaat aan je werk en ik ga naar Parijs. **(Paul rechtsachter af)** Paris, here I come ! Dat is weliswaar Engels, maar dat spreek ik nu eenmaal beter dan Frans.

RIA **(Komt van linksvoor op)** We hebben onze koffer gepakt.

ALFRED Zorg dat je de trein niet mist Ria.

RIA Maak je maar geen zorgen Alfred. **(Buiten klinkt het geluid van een claxon)**

ALFRED Dat doe ik ook niet, maar ik zou niet willen dat je zuster zich ongerust zou maken, als je niet op tijd bent.

RIA Praat geen onzin. Je hebt m'n zuster nog nooit uit kunnen staan en het zal je een zorg zijn of zij al dan niet ongerust is.

ANNEMIEK **(Komt van linksvoor op)** De taxi is er al moeder. Ben je zover ?

RIA Ik ben zover.

ALFRED Zij is zover. Bonjour.

RIA Pardon ?

ALFRED Dat is Frans.

RIA Dat hoeft je me niet te vertellen.

ALFRED Mooi zo. Nou, daar gaat 'ie dan. Ik loop met jullie mee.

RIA Ik krijg sterk de indruk, dat je het nauwelijks af kunt wachten tot ik weg ben.

ALFRED Hoe kom je daar nu bij ?
RIA Ik ken je.
ALFRED Mijn liefste Ria, je weet hoe erg ik het vind dat je weggaat.
RIA **(Gelooft er geen woord van)** Ja, die indruk kreeg ik al. **(Gaan alledrie linksachter af. Alfred komt na enkele ogenblikken terug. Gaat naar de telefoon en draait een nummer)** Je kunt de tas brengen Paul. **(Legt op. Begint te zingen)** I love Paris in the springtime... Zo en nu eens even kijken of ik alles heb. **(Haalt zijn portefeuille uit zijn binnenzak en kijkt erin)** Paspoort... autopapieren... frans geld... bankpas... Waar is m'n bankpas ? **(Zoekt in zijn portefeuille en in zijn zakken)** Eh... andere colbert. **(Wil linksvoor afgaan. Paul komt rechtsachter op. Heeft een weekendtas bij zich)** Zet die tas daar maar neer, ik moet nog wat pakken. **(Gaat linksvoor af)**

PAUL **(Zet de tas neer)** Dit gaat verkeerd, daar kun je gif op innemen.
EVA **(Steekt haar hoofd om de hoek van de gang-linksachter)** Hai-di-hai !

PAUL Wat krijgen we nou ?
EVA Dag lekkere bink.
PAUL Lekkere bink ? Wie ? Ik ?
EVA **(Komt naar beneden en zet een weekendtas neer)** Ik kom voor Alfred.

PAUL Alfred ?
EVA Je gaat me toch niet vertellen dat hij niet thuis is hè ?
PAUL U komt voor meneer Hoekstra ?
EVA Oh, heet hij Hoekstra ?
PAUL Mag ik vragen wat U van meneer Hoekstra wilt ?
EVA **(Gaat heel verleidelijk vlak voor Paul staan)** Nou... raadt eens...
PAUL **(Doet een stap terug)** Ik eh... ik heb eerlijk gezegd geen idee.
EVA Alfred heeft mij uitgenodigd. Je moet eens langs komen heeft hij gezegd. Nou... en daar ben ik dan hè. Leuk hè ? **(Kijkt rond)** Waar is hij ?

PAUL Meneer Hoekstra is eh... nou eh... hij is eh... **(Alfred komt linksvoor op)** Daar dus.

ALFRED **(Rommelt in zijn portefeuille)** Zo, nu heb ik alles. Waar is m'n tas ? **(Ziet Eva)** Goedemiddag. **(Ziet nu pas wie het is. Voor zichzelf)** Oh, mijn hemel...

PAUL U heeft bezoek.
EVA Alfred ! **(Loopt naar hem toe en valt hem om zijn hals)** Ben je niet ontzettend blij me te zien ?

ALFRED Ja eh... ontzettend...
EVA Ik wist wel dat het een enorme verrassing voor je zou zijn.
ALFRED Ja... enorm...
EVA Ik had natuurlijk kunnen bellen of schrijven, maar onverwachts komen leek me veel leuker.

ALFRED Ik eh... ik moet eh... **(Voor zichzelf)** Goeie genade...
PAUL Heeft U mij nog nodig meneer Hoekstra ?
ALFRED Nee... eh JA !
EVA Waar is het toilet Alfred ?
ALFRED Het toilet ? Oh eh... dat is eh... **(Wijst)** In de gang.
EVA Ik moet hartstikke nodig, ik ben zo weer terug. **(Gaat linksachter af)**

ALFRED Heb jij haar binnen gelaten ?
PAUL De deur moet open hebben gestaan, ze stond opeens in de kamer.
ALFRED Maar dat kan helemaal niet, ik bedoel, ik kan haar helemaal niet gebruiken.

PAUL Mag ik vragen wie deze dame is.

ALFRED Eva.
PAUL Eva wie ?
ALFRED Ze is danseres.
PAUL **(Cynisch)** Nationaal ballet ?
ALFRED Vraag niet zo dom... nachtclubdanseres. Ik was een paar maanden geleden in een nachtclub en ze kwam na haar optreden bij me zitten. We hebben wat zitten praten.

PAUL **(Met een ondertoon)** Ja, ja...
ALFRED Ze moet hier weg, zo snel mogelijk.
PAUL Ik krijg de indruk, dat ze dät voorlopig niet van plan is. **(Wijst op de weekendtas van Eva)**

ALFRED Maar ik heb helemaal geen tijd voor die troel.
PAUL Ze zegt dat ze uitgenodigd is.
ALFRED Uitgenodigd ?
PAUL Ja, door U.
ALFRED Oh, mijn hemel.
PAUL Hoe heeft U haar in hemelsnaam Uw adres kunnen geven ?
ALFRED Ik had dat laatste glas champagne niet moeten drinken.
PAUL **(Cynisch)** U heeft haar uiteraard verteld dat U getrouwd bent.
ALFRED Ik ben bang van niet.
PAUL Dat dacht ik al.
ALFRED Wat doen we nu ?
PAUL Wat bedoelt U met 'we' ?
ALFRED Als jij iets in het bedrijfsleven wilt bereiken vriend, zul je moeten leren om mee te denken.

PAUL Ja maar...
ALFRED Die troel moet weg en wel meteen.
PAUL Het is niet mijn visite.
ALFRED Als mijn vrouw hier achter komt.
PAUL Uw vrouw is op weg naar Appingedam.
ALFRED Dat is gelukkig een behoorlijk eind hier uit de buurt.
PAUL Geluk bij een ongeluk zullen we maar zeggen.
ALFRED Aan filosofisch geleuter heb ik geen donder op dit moment. Je moet iets doen.

PAUL Ik bemoei me nergens mee.
ALFRED Dan ben je ontslagen.
PAUL Ontslagen ?
ALFRED Op staande voet.
PAUL Dan zoekt U het zelf maar uit. **(Wil rechtsachter afgaan)**
ALFRED Hierblijven !
PAUL Ik wens niet op een dergelijke toon te worden aangesproken, ik ben tenslotte niet bij U in dienst.

ALFRED Je bent weer aangenomen.
PAUL **(Voor zichzelf)** Zo'n snelle sollicitatieprocedure heb ik nog nooit meegemaakt. **(Tegen Alfred)** We hebben het nog niet over het salaris gehad.

ALFRED Salaris ?
PAUL U zult begrijpen, dat ik niet meer voor het salaris werk, dat ik vroeger bij U verdiende.

ALFRED Vroeger ?
PAUL Er zal, nu U mij opnieuw in dienst wilt hebben, wat tegenover moeten staan. Anders zal ik genoodzaakt zijn, naar een andere baan uit te kijken.

ALFRED Daar praten we over als ik weer terug ben.
PAUL En wat doen we intussen met Eva ?
ALFRED Ze kan hier onmogelijk blijven. Bovendien moet ik op reis.
EVA **(Komt linksachter op)** Zo, daar ben ik weer.

ALFRED Eva, wij moeten even met elkaar praten.
EVA Daar hebben we een hele week de tijd voor.
ALFRED Een eh... wil je zeggen dat eh... een héle week ?
EVA Ja, leuk hè ?
ALFRED Eva, ik moet eh... ik ga eh...
EVA **(Kinderachtig)** Je wilt me toch niet vertellen dat je niet blij bent dat ik er ben ?

ALFRED Natuurlijk wel... fantastisch gewoon...
EVA Oh... gelukkig. Zo en nu wil ik eerst m'n spullen uitpakken, want die zitten al veel te lang in die tas. **(Spannend)** Weet je wat ik heb meegenomen ?

ALFRED Geen eh... geen idee...
EVA Mijn kostuum.
ALFRED Kostuum ?
EVA Het kostuum waarin ik optreed.
ALFRED Maar... maar dat is niet meer dan een broekje.
EVA Als je wilt dans ik vanavond voor je. **(Tegen Paul)** Kom je ook ?
PAUL Nou, dat sla ik niet af.
ALFRED Gedraag je ! Bovendien heb je verkering.
PAUL Verkering ? Ik ?
ALFRED Met Annemiek.
PAUL Ik krijg anders sterk de indruk, dat U het helemaal niet eens ben dat Annemiek...

ALFRED **(Onderbreekt hem)** Dat klopt.
EVA Waar is je kamer Alfred ?
ALFRED Mijn kamer ?
EVA Ja, ik zal toch ergens moeten slapen nietwaar ?
ALFRED Oh... juist ja...
EVA En daarom vraag ik, waar is je kamer ?
ALFRED Boven... ik bedoel... NEE !
EVA Doe geen moeite, ik vind hem wel. **(Pakt de weekendtas en gaat rechtsachter af)**

PAUL Een doortastende tante.
ALFRED Waar heb ik dit in hemelsnaam aan verdiend ?
PAUL Kan ze een beetje dansen ?
ALFRED Weet ik het.
PAUL Maar U heeft haar toch zien dansen ?
ALFRED Denk je dat ik dáár op gelet heb ?!
PAUL Die reis naar Parijs kunt U nu wel vergeten.
ALFRED Je denkt toch zeker niet dat ik me dit door de neus laat boren door de eerste de beste nachtclubdanseres ? Ik ga en niemand die me tegenhoudt.

PAUL Ja maar meneer Hoekstra...
ALFRED Als jij mijn schoonzoon wilt worden, zul je nu moeten tonen wat je in je mars hebt beste jongen. Ik bel je vanavond vanuit Parijs. **(Pakt zijn tas en loopt naar de gang)**

PAUL Schoonzoon ? Bedoelt U, dat U het ermee eens bent, dat Annemiek en ik... ?

ALFRED **(Onderbreekt hem)** Nee, integendeel. Gegroet. **(Gaat linksachter af. REGIE Alfred moet zich nu heel snel om gaan kleden naar Albert. Baard en snor aan laten plakken, andere kleding en schoeisel)**

PAUL Die man is een legpuzzel... en ik krijg hem niet aan elkaar. **(Tegen Eva, die rechtsachter opkomt)** Heb je nu je tas al uitgepakt ?
EVA Nee, ik heb alleen het bed even geprobeerd. In één woord, zaaaálig !
Hoe heet je eigenlijk ?
PAUL Paul.

EVA Ben je familie van Alfred ?
PAUL Ik ben zijn boekhouder.
EVA Boekhouder ? Wat is dat ?
PAUL Ik houd de boeken van het bedrijf bij.
EVA Je bedoelt kaften en zo ?
PAUL Ja, zo eh... zo ongeveer...
EVA Gut, dat Alfred daar speciaal iemand voor in dienst heeft. Ik kan je helpen als je dat wilt, want ik kan hartstikke goed kaften. Dat mocht ik op school altijd doen. De leraar zei altijd, houd jij je maar bezig met de buitenkant, van de binnenkant snap je toch niets.
PAUL Oh...
EVA Waar is Freddie ?
PAUL Freddie ???
EVA **(Kinderachtig)** Ja, die grote brombeer.
PAUL **(Voor zichzelf)** Ik word niet goed.
EVA Nou, waar is hij ?
PAUL Freddie... eh... meneer Hoekstra is even ergens anders.
EVA Hij was enorm verrast hè, dat hij mij opeens hier zag.
PAUL Dat eh... dat kun je wel zeggen. Luister eens Eva, ik moet even met je praten.
EVA Gut, wat officieel.
PAUL Ach, zo officieel is het nu ook weer niet.
EVA Nou, dan kan het ook nog wel even wachten. Ik ga nu eerst m'n tas uitpakken. Tot straks. **(Gaat rechtsachter af)**
PAUL Daar ben ik mooi klaar mee. **(Er wordt gebeld. Paul gaat linksachter af en komt even later terug met Corrie en Klaas. Corrie draagt een weekendtas, die ze bij de deur neerzet en moet vergeten als ze afgaat. Klaas draagt een koffer)**
CORRIE Zo, daar zijn we dan.
PAUL Dat eh... ja.
CORRIE Is er niemand thuis ?
PAUL Eva... **(Schrikt)** eh ik bedoel...
CORRIE Waar is iedereen ?
PAUL Iedereen is even ergens anders.
KLAAS Zie je wel Corrie, ik heb je toch gezegd dat...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Bemoei je er even niet mee Klaas. Wanneer komt de familie thuis ?
PAUL Dat eh... dat zou nog wel even kunnen duren.
CORRIE Zo, zo.
PAUL Mevrouw is met haar dochter op reis.
CORRIE **(Verbaasd)** Op reis ?
KLAAS Corrie, ik zei je toch dat...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Ja, dat zei je al, aan herhalingen hebben we niets.
PAUL En meneer is ook op reis... **(Voor zichzelf)** min of meer... Maar eh... wie bent U, als ik vragen mag ?
CORRIE Ik ben de zuster. Toe Klaas, zeg jij nu ook eens wat.
KLAAS Ik ben de zuster.
CORRIE Klets geen onzin.
PAUL **(Verbaasd)** U bent... de zuster ?
CORRIE Uit Appingedam.
PAUL Oh mijn hemel...
CORRIE Is er iets ?
PAUL Nou, dat is te zeggen...
CORRIE Wees duidelijk alsjeblieft.
PAUL Mevrouw Hoekstra is onderweg naar Appingedam.
CORRIE Naar Appingedam ? Wat moet mijn zuster nou in Appingedam ?

PAUL Ze zou een paar dagen bij U logeren.
KLAAS Zie je wel Corrie, ik heb je toch gezegd dat...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Bemoei je er even niet mee Klaas. **(Tegen Paul)** Mijn zuster is onderweg naar mij ?

PAUL Ja en als U het mij vraagt is er ergens iets fout gegaan.
CORRIE Niet bij mij. Wij zouden hier een paar dagen komen logeren, dat heb ik heel duidelijk met mijn zuster afgesproken. Dat klopt toch hè Klaas ?

KLAAS Nee Corrie, ik heb je steeds gezegd, dat volgens mij...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Wat heb ik nou aan zo'n halfbakken antwoord. Als je niets zinnigs kunt zeggen, houdt dan alsjeblieft je mond dicht.

PAUL In ieder geval zitten Uw zuster en Annemiek in de trein naar Appingedam.

CORRIE Typisch m'n zuster ! Als kind kon je er al geen duidelijke afspraken mee maken. Waar is m'n zwager ?

PAUL Uw eh... ? Meneer Hoekstra is op het moment even niet aanwezig.
CORRIE Dat verwondert me niets. Die man is nog nooit duidelijk in beeld geweest. Ik heb trouwens nooit iets van dit huwelijk begrepen, maar goed, dat is gelukkig niet mijn probleem.

PAUL Ik zal een taxi voor U bellen.
CORRIE Een taxi ?

PAUL Om U naar het station te brengen.
CORRIE Ik pieker er niet over. Ik heb met mijn zuster afgesproken, dat wij hier een paar dagen zouden logeren en ik ben niet van plan rechtsomkeert te maken. Wij blijven.

KLAAS Ja maar Corrie...
CORRIE Gut man, zeur niet altijd zo.

PAUL U bent van plan hier te blijven ? En Uw zuster dan ?
CORRIE Als die merkt dat er niemand thuis is, komt ze wel terug. Hoe laat komt Alfred thuis ?

PAUL Dat eh... dat zou nog wel even kunnen duren.
CORRIE Mooi zo, dan loopt hij me tenminste voorlopig niet voor m'n voeten. Kom Klaas.

KLAAS Wie ? Ik ?
CORRIE We gaan onze koffer uitpakken.
PAUL Ja maar...
CORRIE Doe geen moeite jongeman, ik weet de weg in dit huis. Het is tenslotte niet de eerste keer dat ik hier kom. **(Corrie en Klaas rechtsachter af. Corrie komt meteen weer terug)** Wie bent U eigenlijk ?

PAUL Mijn naam is Paul de Vries, ik ben de boekhouder.
CORRIE Boekhouder ?
PAUL Ik ben in dienst van de firma Hoekstra.
CORRIE **(Bekijkt hem van top tot teen)** Een héle boekhouder voor zo'n klein pestbedrijfje ? **(Gaat rechtsachter af)**

PAUL Wat ik al zei... dit gaat helemaal verkeerd. Als die er achter komt dat meneer Hoekstra in Parijs... oohhh... **(Paniekerig)** Eva ! Eva moet weg. **(Er wordt gebeld)** Wat nou weer ?! **(Paul gaat linksachter af en komt even later terug met Albert)**

ALBERT **(Kijkt rond, fluit tussen zijn tanden)** Zo... dat ziet er niet slecht uit allemaal... goed geboerd, zo te zien.

PAUL Zoals ik zei, meneer Hoekstra is er niet.
ALBERT Wanneer komt hij terug ?
PAUL Dat zou nog wel een paar dagen kunnen duren. Mag ik vragen wat U van meneer Hoekstra wenst ?

ALBERT Ik wil hem om een kleine gunst vragen.
PAUL Misschien kan ik U helpen.

ALBERT Ben je zijn zoon ?

PAUL Nee, ik ben zijn boekhouder.

ALBERT Toe maar, personeel heeft 'ie ook al. Maar eh ... wat zei je nou, je bent zijn boekhouder ?

PAUL Ja.

ALBERT Jij beheert dus het financiële gedeelte.

PAUL Daar ben ik boekhouder voor.

ALBERT Ja, als jij over de financiën gaat, dan kun je me inderdaad helpen.

PAUL Zegt U maar waarmee.

ALBERT Met duizend gulden.

PAUL En dat noemt U een kleine gunst ?

ALBERT Ik heb dringend duizend gulden nodig.

PAUL Dat is nogal wat. Maar waarom wilt U die uitgerekend van meneer Hoekstra lenen ?

ALBERT Heb ik lénen gezegd ? Maar goed, om op je vraag terug te komen, ik ben zijn broer.

PAUL Zijn wat ?

ALBERT Mijn naam is Albert, Albert Hoekstra. Ik ben de tweelingbroer van Alfred.

PAUL **(Verbaasd)** De twee... ? Maar, daar heeft meneer Hoekstra mij nooit iets over verteld.

ALBERT Ik ben het zwarte schaap van de familie. Ik woon al jaren in Amerika en heb geen contact meer met mijn broer.

PAUL En nu dacht U bij U zelf, voor duizend gulden wil ik hem wel even zien.

ALBERT Ik ben acteur.

PAUL Wat heeft dat er nu mee te maken ? **(Bekijkt Albert goed)** Ja... nu U het zegt. Wanneer ik die baard wegdenk en U een bril op zou zetten, lijkt U inderdaad op meneer Hoekstra.

ALBERT Als kind leken we sprekend op elkaar, maar ik heb mijn broer al meer dan dertig jaar niet gezien. Nou, hoe zit het met die duizend piek ?

PAUL Dan zult U toch echt moeten wachten tot Uw broer terugkomt. Ik kan niet over geld beschikken, zonder toestemming van meneer Hoekstra. **(Op dat moment komt Corrie van rechtsachter op, om haar tas te halen, die nog altijd bovenaan de trap staat. Paul ziet haar)** Oh jee... **(Corrie pakt haar weekendtas, zonder op Paul en Albert te letten. Ze gaat meteen weer rechtsachter af. De telefoon gaat)** Eh... eh moment alstublieft. **(Neemt de telefoon op)** Met de firma Hoekstra, met Paul de Vries... **(Schrikt. Voor zichzelf)** Oh, mijn hemel... Ja... zegt U het maar mevrouw eh... mevrouw Hoekstra... Uw man ?... Nou eh... Uw man is eh... Nee, even niet aanwezig... Geen eh... geen idee... Dat eh... dat zal ik doorgeven zogauw hij terugkomt... Maar eh... bent U nu al in Appingedam ?... Oh, U belt vanaf het perron... trein gemist... Ja, dat is goed, dag eh... Oh, mevrouw Hoekstra, één moment nog alstublieft... Nou, dat is te zeggen... Uw eh... Uw zuster is hier... Uit Appingedam ja... Volgens haar heeft U zich vergist... Nou, dat eh... nee, dat is nu even niet mogelijk... Ze is eh... ze is wandelen... Ja, haar man ook... ja... ja, ze zijn allebei aan de wandel... U eh... U komt naar huis... ja, ja... geweldig... ik bedoel eh... goed... Tot eh... tot straks... **(Legt op. Voor zichzelf)** Nu hebben we de poppen aan het dansen.

ALBERT Duizend gulden is toch niet zoveel gevraagd ?

PAUL Ja maar, luistert U nu eens meneer Hoekstra, ik kan toch niet zomaar...

EVA **(Komt van rechtsachter op)** Hai-di-hai, daar ben ik weer.

PAUL **(Duikt als een snoek in haar richting en werkt haar de gang in. Behoorlijk nerveus)** Ik heb nu even geen tijd. Ga naar je kamer en

als je lief bent heb ik een verrassing voor je.
EVA Een verrassing ? Voor mij ?
PAUL Ja, maar alleen als je belooft dat je je voorlopig niet laat zien. Wacht maar tot ik je kom halen. **(Duwt Eva de gang in-rechtsachter. Tegen Albert)** Hoeveel zei U dat U nodig had ?
ALBERT Duizend gulden. Maar ja, als jij daar geen beslissing in mag nemen.
PAUL U krijgt Uw duizend gulden.
ALBERT Werkelijk ?
PAUL Geen enkel probleem... **(Voor zichzelf)** hoop ik...
ALBERT Fantastisch.
PAUL U moet echter ook iets voor mij doen.
ALBERT Wat dan ?
PAUL Bent U erg gehecht aan die baard ?
ALBERT Och, het is maar een baard hè.
PAUL Prachtig. Kom mee, dan leg ik U alles haarfijn uit. **(Gaan rechtsvoor af. REGIE Albert moet zich nu heel snel omkleden naar Alfred. Baard en snor verwijderen, haar kammen als Alfred en bril met gouden montuur opzetten, pak en andere schoenen aan)**
CORRIE **(Komen van rechtsachter op)** Een huishouden van Jan Steen is het hier. Een zuster die haar afspraken niet nakomt en een zwager die in geen velden of wegen te bekennen is.
KLAAS Misschien is het beter dat we toch maar naar huis gaan Corrie.
CORRIE Ik pieker er niet over.
KLAAS Maar de koeien.
CORRIE Man, maak je niet druk over die anderhalve koe die wij hebben. Bovendien worden die verzorgd door de buurman.
KLAAS Ik zou toch liever naar huis gaan.
CORRIE Probeer toch eens een beetje werelds te denken man.
KLAAS Wie ? Ik ?
CORRIE Zo bekrompen altijd.
KLAAS Bovendien staat ons huis nu helemaal alleen.
CORRIE Nou en ?
KLAAS Er wordt veel ingebroken de laatste tijd.
CORRIE Niet bij ons, daar is niets te halen.
KLAAS Niets te halen ? Niets te halen ???!!! En mijn verzameling suikerzakjes dan, noem je dat niets ?!
CORRIE Ik kan me nauwelijks voorstellen, dat er vandaag de dag nog iemand belangstelling zou hebben, in die vieze zakjes met restjes suiker.
KLAAS Wat moeten we hier al die dagen doen ? Er is geen mens.
CORRIE Er is van alles te doen in een grote stad.
KLAAS Ik heb het niet zo op de stad.
CORRIE Jij hebt het helemaal nergens op. De enige plek waar jij enigszins kunt functioneren, is achter het hek van je erf, waar je al in geen jaren vanaf bent gekomen. Bange poepert !
KLAAS Bovendien is je zuster niet erg op me gesteld.
CORRIE Die is op niemand gesteld, het is gewoon een moeilijk mens.
KLAAS Ze loopt altijd op me te fitten.
CORRIE Dan heb je nu geluk, want ze is er helemaal niet.
KLAAS Nee, maar als ze nu eens terugko...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Hè man, houdt op met je gezemel.
EVA **(Komt van rechtsachter op)** Zeg, moet ik nog lang wachten op die verrassing ? **(Ziet Corrie en Klaas)** Oh...
CORRIE Wat zei ik, een huishouden van Jan Steen. Iedereen is er, behalve de mensen die er behóren te zijn. Wie bent U ?
EVA Ik ben Eva.
CORRIE **(Bekijkt haar van top tot teen)** Sinds het paradijs is er aan kleding niet veel bij gekomen. Ben je niet bang dat je kou vat ?

EVA Nee, hoezo ?
CORRIE Behoor je ook tot het personeel ?
EVA Ik ben de vriendin. Wie bent U ?
CORRIE Ik ben de zuster.
EVA Gut, is er iemand ziek ?
CORRIE Kan ik iets voor je doen ?
EVA Ik wil eigenlijk wel even weten hoe laat ik een voorstelling moet geven. Ik moet me tenslotte een beetje voorbereiden en omkleden moet ik me ook nog.

CORRIE Een voorstelling ?
EVA Ik ben danseres.
KLAAS Daar ben ik gek op.
CORRIE **(Achterdochtig)** Sinds wanneer dan wel, als ik vragen mag ?
KLAAS Och... nou eh...
EVA Bovendien zou ik een verrassing krijgen.
CORRIE Een verrassing ?
EVA Ja, van die boekenwurm, die kafter.
KLAAS Hoe laat begint de voorstelling.
CORRIE Gedraag je Klaas.
KLAAS **(Tegen Klaas)** Gut, komt U ook kijken ?
CORRIE Nee.
EVA Ik kreeg de indruk dat Uw man...
CORRIE **(Onderbreekt haar)** Dat is dan een verkeerde indruk. Mijn man gaat vanavond vroeg naar bed.

KLAAS Wie ? Ik ?
CORRIE Heb toch niet altijd commentaar.
KLAAS Ja maar luister nou eens even Cor...
CORRIE En noem me geen Cor.
EVA Het wordt heel erg leuk hoor. **(Komt met haar boezem naar voren)** Ik stop er altijd een tientje tussen en dat mogen de mannen er dan uithappen.

CORRIE Ik geloof niet dat ik U helemaal begrijp.
EVA Dat komt omdat U geen man bent.
KLAAS Dat klopt, want ik begrijp het wel.
CORRIE Dan zou ik weleens willen weten, hoe jij aan die wijsheid komt.
KLAAS Dat heb ik ooit eens op de televisie gezien.
CORRIE Televisie ? Ach man, je valt bij elk programma in slaap.
KLAAS Bij deze programma's toevallig niet.
EVA Waar is hij ?
CORRIE Wie ?
EVA Nou, die ouwe brombeer.
CORRIE Geen idee. Met z'n neus in de boeken denk ik, dat is tenslotte z'n werk.

EVA Ik ga hem zoeken.
KLAAS Ik help je wel even, ik heb toch niets te doen op het moment.
CORRIE Jij blijft hier Klaas Damminga.
EVA Gut, ik zal heus niet aan 'm komen hoor.
CORRIE Jij misschien niet aan hem.
EVA **(Bekijkt Klaas van top tot teen)** Nou, zo'n wildebras lijkt hij me nou ook weer niet. **(Gaat rechtsachter af)**

KLAAS **(Roept haar na)** Tot vanavond.
CORRIE Tot vanavond ? Wat bedoel je daarmee ?
KLAAS Bij de voorstelling.
CORRIE Heb je niet gehoord wat ik heb gezegd ? Wij gaan niet.
KLAAS Ja maar Corrie, we zijn uitgenodigd en het is niet netjes om...
CORRIE **(Onderbreekt hem)** Ik heb geen zin in ellenlange discussies Klaas, je kent mijn standpunt. Kom mee. **(Corrie en Klaas linksvoor af).**

Na enkele ogenblikken kijkt Paul om de hoek van de deur - rechtsvoor. Als hij zich er van overtuigd heeft dat er niemand in de kamer is, komt hij samen met Albert op. Albert zijn baard en snor zijn afgeschoren, zijn haar is gekamd zoals bij Alfred, hij draagt een bril en een pak van Alfred-! uiteraard niet het pak waarin Alfred is afgegaan !)

- PAUL** Een kind kan de was doen. Het enige dat je moet doen, is de plaats van je broer innemen zolang die weg is.
- ALBERT** Maar dat hebben ze onmiddellijk door.
- PAUL** Je lijkt sprekend op hem en wanneer je dicht bij me in de buurt blijft, zodat ik je kan helpen, kan er niets misgaan. Bovendien heb je me verteld dat je acteur bent. Je zult toch wel vaker in de huid van een ander zijn gekropen ?
- ALBERT** Dat pak zit me helemaal niet lekker.
- PAUL** Mekker niet zo. Nog een geluk dat meneer Hoekstra zijn reserve-bril vergeten is.
- ALBERT** Ik zie geen steek.
- PAUL** Hoe minder je ziet, hoe beter het is. Nou, laat horen.
- ALBERT** Ik ben getrouwd met Ria en samen hebben we een dochter die Annemiek heet. De rest ben ik even vergeten.
- PAUL** Je vrouw en dochter waren op weg naar Appinge-dam. Intussen is haar zuster met haar man hier gearriveerd en je vrouw en dochter zijn weer op weg naar huis.
- ALBERT** **(Gaat zitten)** Ik hoop dat ik het allemaal onthouden kan.
- PAUL** Denk maar aan die duizend piek, dan zal het wel lukken.
- ALBERT** En hoelang gaat deze komedie duren ?
- PAUL** Als je broer vanavond belt, leg ik hem de situatie uit en dan zal hij onmiddellijk in de auto stappen en naar huis rijden. Tegen de ochtend kan hij dan hier zijn. Zogauw je broer weer terug is, verdwijn jij door de achterdeur.
- ALBERT** Zouden we voor die tijd even af kunnen rekenen ?
- PAUL** Je denkt toch zeker niet dat ik met duizend gulden op zak loop ? Je krijgt het geld van je broer.
- ALBERT** Wat moet ik nu doen ?
- PAUL** Gaan zitten en vooral niet te veel zeggen als je familie in de buurt is.
- EVA** **(Komt van rechtsachter op)** Hai-di-hai ! Daar ben ik weer.
- PAUL** **(Voor zichzelf)** Mijn hemel, haar was ik helemaal vergeten.
- ALBERT** Is dat mijn vrouw ?
- PAUL** Nee, dat is niet je vrouw, dat is eh...
- EVA** **(Voordat Paul heeft kunnen zeggen wie zij is)** Ach, daar ben je ouwe brombeer. **(Gaat heel dicht naast hem zitten)** Nou... zeg eens wat.
- ALBERT** Hoe eh... hoe was het in Appingedam ? **(Paul probeert tijdens de volgende scene steeds de aandacht van Alfred op zich te vestigen)**
- EVA** Appingewat ?
- ALBERT** Waar is je moeder ?
- EVA** Mijn moeder ? Gut, ik zou het niet weten. Ken je haar dan ?
- ALBERT** Wat een vraag, ik zal mijn eigen Ria niet kennen.
- EVA** Mijn moeder heet Trudie.
- PAUL** **(Staat naast de bank. Uit zijn mondhoek tegen Albert)** Dit is Eva.
- ALBERT** **(Uit zijn mondhoek tegen Paul)** Wie is Eva ?
- PAUL** **(Uit zijn mondhoek tegen Albert)** Geen familie.
- ALBERT** **(Enthousiast)** Ja, kijk eens aan... wie hebben we dáár ! Als dát Eva niet is.
- EVA** Waar was je nou al die tijd ? **(Kinderachtig)** Je hebt me heel lang

alleen gelaten. Je bent een ondeugende jongen Freddie.

ALBERT **(Verbaasd. Voor zichzelf)** Freddie?... Ah... ik snap het al. **(Uit zijn mondhoek tegen Paul)** Vrouw op reis, vriendin hier. **(Tegen Eva)** Het spijt me, ik had nog het één en ander te doen. **(Buigt zich heel dicht naar Eva)** Maar ik beloof je, dat ik vanaf nu héél dicht bij je zal blijven.

PAUL **(Trekt Albert terug. Uit zijn mondhoek)** Ze moet weg.

ALBERT **(Uit zijn mondhoek)** Ben jij nou belazerd ?!

PAUL **(Trekt Albert overeind en neemt hem mee naar voren)** Je vrouw kan ieder moment terugkomen. Je moet ervoor zorgen dat die troel verdwijnt en wel zo snel mogelijk.

ALBERT Ik pieker er niet over. Bovendien betaal ik je om de boeken van het bedrijf bij te houden en niet om je te bemoeien met mijn privé-leven.

PAUL Als je niet doet wat ik zeg, kun je fluiten naar die duizend piek.

EVA Kom eens lekker naast me zitten Freddie-boy.

ALBERT **(Tegen Paul)** Duizend piek ? Man, als dat zo doorgaat, doe ik het voor niets ! **(Gaat weer naast Eva zitten)** Zeg het eens liefje. Vertel alles maar tegen Freddie.

EVA Hoe laat moet ik met de voorstelling beginnen ?

ALBERT Voorstelling ?

PAUL **(Staat naast de bank. Uit zijn mondhoek)** Ze is danseres.

ALBERT **(Uit zijn mondhoek)** Ik houd niet van ballet.

PAUL **(Uit zijn mondhoek)** Nachtclubdanseres.

ALBERT **(Uit zijn mondhoek)** Dat verandert de zaak. **(Gaat heel dicht naast Eva zitten)** Wil je wel geloven, dat ik nauwelijks af kan wachten tot de voorstelling begint ?

PAUL Kan ik U even spreken meneer Hoekstra ?

ALBERT Nee, geen tijd.

PAUL Het is dringend meneer Hoekstra.

ALBERT **(Uit zijn mondhoek tegen Paul, met een blik naar Eva)** Dit is veel dringender.

EVA Zal ik me dan maar vast om gaan kleden ?

ALBERT Omkleden liefje ? Waarvoor ?

EVA Voor de voorstelling natuurlijk.

ALBERT Ach ja, de voorstelling. Weet je wat ? Ik zal je helpen. Vele handen maken licht werk, zullen we maar zeggen.

EVA Ooohhh... wat spannend. **(Gaat snel rechtsachter af. Albert wil er achteraan gaan, wordt echter door Paul in zijn kraag gegrepen)**

PAUL Je zou me helpen heb je gezegd.

ALBERT Eerst heeft Eva hulp nodig.

PAUL We hebben afspraken gemaakt.

ALBERT Worden geannuleerd.

PAUL Bovendien is Eva het vriendinnetje van meneer Hoekstra.

ALBERT Ik bèn meneer Hoekstra.

PAUL Van Alfrèd Hoekstra.

ALBERT Die ben ik ook.

PAUL Klets geen onzin, je bent Albèrt Hoekstra.

ALBERT Dat weten jij en ik, zij niet.

PAUL Ik word niet goed.

ALBERT Wat mekker je nou ? Moet ik nu voor Alfred doorgaan, ja of nee ?

PAUL Ja.

ALBERT Mooi zo, dan ga ik die lieve Eva nu helpen met omkleden. **(Gaat rechtsachter af)**

PAUL Het is dat ik verliefd ben op Annemiek, anders was ik hier allang vertrokken. **(Er wordt gebeld. Paul gaat linksachter af en komt even later terug met Joris, die een ouderwetse aktetas bij zich**

heeft)

JORIS Mijn naam is Derksen, Joris Derksen. Ik heb een afspraak met meneer Hoekstra.

PAUL Meneer Hoekstra is niet aanwezig.

JORIS Niet aanwezig ?

PAUL Misschien kan ik U helpen, ik ben zijn boekhouder en plaatsvervanger.

JORIS Ik zou met meneer Hoekstra praten over een eventueel compagnonschap.

PAUL Daar weet ik niets van, het spijt me.

JORIS Wanneer komt meneer Hoekstra terug ?

PAUL Ik verwacht dat meneer Hoekstra morgen weer terug zal zijn. **(Voor zichzelf)** Althans, dat hoop ik.

CORRIE **(Komt samen met Klaas van linksvoor op)** Zeg mij eens jongeman, denk jij dat... ? **(Ziet Joris)** Oh, je hebt alweer visite zie ik.

JORIS **(Maakt een buiging)** Mijn naam is Derksen, Joris Derksen. Ik kom voor meneer Hoekstra.

CORRIE Zoals altijd is mijn zwager er niet wanneer je hem nodig hebt.

JORIS Ik heb zojuist gehoord dat meneer Hoekstra morgen weer terugkomt.

CORRIE U kunt hier overnachten.

PAUL Hier overna... ? Maar dat zal...

CORRIE **(Onderbreekt hem)** Is het zijn schuld dat Alfred er niet is ? Nee toch zeker. Meneer kan hier overnachten, het huis is groot genoeg.

JORIS Dat is erg vriendelijk van U mevrouw.

CORRIE **(Tegen Klaas)** Heb ik gelijk of niet Klaas ?

KLAAS Nou, je zou ook af kunnen wachten tot...

CORRIE **(Onderbreekt hem)** Ik hoor het al, je hebt weer eens geen eigen mening. **(Tegen Joris)** Bent U een kennis van mijn zwager ?

JORIS Nou nee, zo zou je dat niet kunnen noemen.

CORRIE Ik had me ook erg verwonderd als dat wel het geval zou zijn geweest, zo'n man heeft geen kennissen. **(Op dat moment komt Albert van rechtsachter op. Paul schiet als een speer op hem af)**

PAUL **(Gemaakt enthousiast)** Meneer Hoekstra, kijk eens wie hier is.

ALBERT **(Uit zijn mondhoek tegen Paul, met een blik naar Corrie)** Wie is dit nu weer ?

PAUL **(Uit zijn mondhoek)** Dit is...

CORRIE **(Onderbreekt Paul)** Zo, ben je daar eindelijk Alfred ?

ALBERT **(Spreidt zijn armen)** Mijn lieve vrouwtje... welkom thuis. **(Loopt met uitgestrekte armen naar Corrie. Paul grijpt hem in zijn kraag. Op dat moment komen Ria en Annemiek van linksachter op)**

RIA **(Niet erg vriendelijk)** Zo, daar ben ik weer. **(Paul, die Alfred nog altijd in zijn kraag heeft, draait deze met een ruk om en geeft hem een zet in de richting van Ria)**

RIA Ga even aan de kant Alfred. **(Kijkt rond)** Een huis vol visite, zie ik.

JORIS Mag ik mij misschien even voorstellen ? Mijn naam is Derksen, Joris Derksen.

EVA **(Komt van rechtsachter op, gekleed in een badpak-achtig kostuum met veel veren)** Hai-di-hai !

PAUL **(Met een gebaar van Eva naar Joris)** En dit is zijn verloofde. **(Terwijl iedereen vol verbazing naar Eva kijkt, valt snel het)**

DOEK.